

**WYŻSZA SZKOŁA
INFORMATYKI I ZARZĄDZANIA**
z siedzibą w Rzeszowie

„Kosmiczny Dramat. Mój prywatny scenariusz”

ZAPOWIEDŹ SPOTKANIA

Krzysztof Zanussi w książce Strategie życia pisze: „A wymawiamy przecież jeszcze bardziej ryzykowne słowo ‘wieczność’. Życie po życiu jest poza czasem. Nie widać, by dziś teolog zajmował się tym od strony logiki, szukał sformułowań, odpowiedzi na pytania ostateczne, które dotyczą tego, co jest poza czasem i przestrzenią. One leżą (same odpowiedzi) poza czasem i przestrzenią. Ale tu w teologii jest prawie kompletne milczenie i dlatego młodzież ma poczucie, że religia operuje myśleniem z innej epoki, jest wiarą babci i dziadka, a przecież to jest błąd. Chciałoby się, **żeby instrumentarium tych dzisiejszych nauk pomogło nam zrozumieć to, co innym, prostszym językiem do pasterzy i rzemieślników mówił w Galilei człowiek imieniem Jezus dwa tysiące lat temu**” (s. 338).

Pragnę podjąć wyzwanie Krzysztofa Zanussiego. A nawet więcej, bo nie tylko to, co „człowiek imieniem Jezus” mówił dwa tysiące lat temu, trzeba przełożyć na język kształtowany przez dzisiejsze nauki, lecz również samo „wydarzenie Jezusa” trzeba umieścić w kosmicznej perspektywie, w której jeśli jeszcze nie zawsze myślimy, to tylko dlatego, że sami nie nadążamy za współczesnością.

Nie wiemy, jaki był początek Wszechświata. Nie wiemy, czy Wszechświat zaczął się od Big Bangu. Nie wiemy, czy przedtem coś było. Nie wiemy, czy było jakieś „przedtem”. Nie wiemy, czy są inne Wielkie Wybuchy i inne wszechświaty. Nie wiemy, czy istnieją, i czy w ogóle są do pomyślenia, inne zestawy praw fizyki. Bo być może tylko jeden, samospójny zestaw praw jest możliwy. Ale mamy prawo sądzić, że był Stan Alfa, od którego wszystko wzięło początek. Nie musiał to być początek w sensie czasowym, bo wszystko wskazuje na to, że czas jest tylko pochodną praw fizyki i gdy rodziły się prawa fizyki – i te, które znamy, i może jeszcze jakieś inne – czasu jeszcze nie było.

Tak czy inaczej, „nastał świt – dzień pierwszy”.

To było Pierwsze Wcielenie Logosu. Odwieczne Logos, nieskończone Pole Racjonalności, stało się ciałem Wszechświata – Wszechświata, który po miliardach lat wyda nas, istoty rozumne i świadome. Nie tylko rzuca one wyzwanie racjonalności otaczającemu ich światu, ale także postawią pytania o dobro i zło.

Ale nie uprzedzajmy kolejnych aktów Kosmicznego Dramatu... Postaram się je przedstawić na własny rachunek, pamiętając o tym, że w tych sprawach zawsze bardziej nie wiemy niż wiemy. A to, co jednak jakoś wiemy, pozwala nam przeczuwać ogrom tego, co Jest, a czego nie wiemy.

ks. prof. Michał Heller

PATRONI HONOROWI

PATRONI MEDIALNI

PARTNER STRATEGICZNY

PARTNERZY

